

תמ"ש 51061-10-15 נ.פ ואח' נ' ד.א.
תמ"ש 51028-1015
תמ"ש 52767-10-15

לפני כבוד השופטת נאוה גדיש

תובעת נ.פ ת"ז: XXX
ע"י ב"כ עו"ד אמנון בן דרור

נגד

נתבעים ד.א ת"ז: XXX
ע"י ב"כ עו"ד אביטל קזלו

ובעניין הקטינים:

ר.א יליד 2013

י.א ילידת 2015

פסק דין

הצדדים שלפניי חלוקים בשאלת מזונות שני ילדיהם הקטינים ובשאלת חלוקת זמני השהות עמם.

רקע

1. י.א תינוקת בת שלוש שנים ור.א פעוט בן חמש, הם ילדים להורים המצויים בסכסוך וכמו ילדים רבים גם הם נאלצים לחלק את זמנם בין בית אביהם ד.א לבית אמם נ.פ.
2. ההורים מצויים בסכסוך מאז אוקטובר 2015, עת י.א הייתה תינוקת בת חודשיים ור.א היה בן שנתיים.
3. במסגרת הסכסוך ניהלו הצדדים מספר הליכים בבית המשפט בענייני רכוש, מזונות ומשמורת הקטינים.

4. חרף ניסיונות רבים מצד בית המשפט והשיפור במערכת היחסים שבין הצדדים, כמו גם ההסכמות אליהן הגיעו במסגרת תיק הרכוש, לא השכילו הצדדים להגיע להסכמות בשאלת המזונות וחלוקת זמני השהות.

חלוקת זמני שהות

5. הוסכם על ההורים ששאלת המשמורת איננה דורשת הכרעה. בחוכמתם, השכילו להסכים כי

האחריות ההורית על הקטינים הינה אחריות משותפת החלה על שניהם.

סוכם כי ההורים שניהם ימשיכו להיות הורים מיטיבים הרואים לנגד עיניהם את טובת הילדים וכי יפעלו בשיתוף פעולה לטובת הילדים, וכי בתוך כך, אין צורך להדרש להגדרת המשמורת (ראו פרוטוקול הדיון מיום 2.5.18).

6. למעשה יש בהסכמת ההורים כדי לבטא את האמור בחוק הכשרות המשפטית

והאפוטרופסות, תשכ"ב – 1962 לפיו ממילא ההורים שניהם הם האפוטרופוסים הטבעיים

של ילדיהם (סעיף 14) ומכוח כך חייבים שניהם לדאוג לצרכי ילדיהם הקטינים (סעיף 15)

ולנהוג לטובתם, כדרך שהורים מסורים היו נוהגים בנסיבות העניין (סעיף 17 לחוק).

7. אין צורך להזדקק למחקרים פסיכולוגיים על מנת לקבוע שילדים בכלל וילדים צעירים בפרט

זקוקים לקשר תקין ושוטף עם שני הוריהם, בין אם אלו חיים יחד ובין אם חיים הם בנפרד.

ניתן לומר כי הורים מסורים ממשיכים לדאוג לטובת ילדיהם ומקיימים עמם קשר בריא

ורציף, גם כשהם בוחרים לא לחיות יחד.

8. לא מצאתי לנכון במסגרת פסק דין זה לצטט את המחקרים הרבים שנעשו לאורך השנים

ומביאים לידי ביטוי את חשיבות הקשר של פעוטות עם שני הוריהם שכן הדברים ברורים

והוזכרו לא אחת בפסיקה.

נראה כי אין מחלוקת בין ההורים שלפניי שכך צריך להיות וכך קורה בפועל.

9. התמורות שנעשו במשך העשורים האחרונים, מאז נחקק חוק הכשרות המשפטית

והאפוטרופסות בשנת 1962 ועד היום, הן רבות.

אם בעבר מקובל היה שאב נפגש עם ילדיו פעמיים בשבוע, למשך מספר שעות אחר הצהריים, ובכל סוף שבוע שני מיום שישי אחר הצהריים ועד למוצאי שבת, הרי שהיום ברירת המחדל הינה שהילדים לנים בבתי האבות פעמיים בשבוע וכל שבת שניה, עד למוצאי שבת.

ואכן כך קבעו ההורים שלפניי.

הכרעתי נדרשת לבקשתם, רק ביחס לשאלה אם יש להוסיף עוד לילה אחד, אחת לשבועיים,

בו ילונו בקטינים בבית אביהם, באופן שחלוקת הזמנים תהא שווה לגמרי.

10. במצב הדברים שנוצר, אכן הגדרת המשמורת כבר איננה רלוונטית, והשאלה אם להוסיף לילה נוסף, אחת לשבועיים צריכה להיבחן לפי טובת הילדים.

11. בעניין זה, מצאתי להדגיש כי יש לבחון את טובת הילדים לפי המצב החדש שנוצר, ולא לפי התנהלות ההורים לפני הפירוד.

השאלה מי מההורים היה ה"מטפל העיקרי" בילדים טרם הפרידה, יכולה להטעות ולא להשליך בהכרח על טובתם כעת.

12. יש לזכור כי טרם הפרידה, בלי קשר לשעות בהן כל הורה עבד, והשעות בהן שהה בבית (בעיקר כאשר קיים מצב, כמו במקרה שלנו, שבו האם בדיוק יצאה לחופשת לידה), עדיין שניהם שהו עם הילדים מדי לילה, ראו אותם מידי בוקר והיו נוכחים בחייהם.

עם הפרידה נוצר מצב בו שני ההורים נדרשים "לחשב מסלול מחדש" וכאשר כל הורה יודע שאין לו את הפריבילגיה להתעורר מדי בוקר עם ילדיו ולראות אותם מדי ערב לפני השינה ואף באמצע הלילה, בזמן שהם ישנים, עליו לעשות את השינויים הנדרשים על מנת לשהות עם ילדיו זמן מיריבי ואיכותי.

שינוי כזה הוא מתבקש ונדרש לא רק מבחינת ההורים אלא אף מבחינת הקטינים, שההורים מחוייבים להמשיך ולפעול לטובתם, גם אם בחרו שלא לחיות יחדיו.

13. זאת ועוד, במצב הדברים שנוצר, בימים בהם הילדים מצויים באחריות ההורה האחד יכול ההורה האחר להרחיב את שעות העבודה שלו ולמצות את פוטנציאל ההשתכרות שלו.

14. לפיכך, דומני כי טובת הילדים הינה לשהות זמן משמעותי עם כל אחד מהוריהם, ועד כמה שהדבר אפשרי ונכון במקרה הקונקרטי, רצוי שחלוקת זמני השהות תהא שווה או כמעט שווה, תוך שמירה על יציבות וקביעות, עד כמה שהדבר אפשרי (בשים לב לכך שקשה לחלק שבעה ימים בשבוע לשניים).

מהכלל אל הפרט

15. במקרה שלפניי הצדדים הסכימו על חלוקת זמנים שהיא כמעט שווה. הילדים שוהים עם אביהם בימים שני ורביעי ובכל סוף שבוע שני מיום שישי ועד ליום ראשון, דהיינו הילדים לנים אצל אביהם שישה לילות במערך של שבועיים ואצל אמם שמונה לילות.

16. האב ביקש להוסיף לילה נוסף אחד בימי חמישי פעם בשבועיים, בו הקטינים ילוננו בביתו, על מנת שהחלוקה תהא שווה לגמרי. האב ביקש להתמקד בהשפעת התוספת על איכות המפגשים שלו עם הקטינים.

17. האם התנגדה למבוקש. האם טענה כי כל כוונתו של האב להתחמק מתשלום המזונות וזו הסיבה היחידה להתעקשותו.

אמנם בחקירתה, טענה שהסיבה להתנגדות הינה הניסיון למנוע מהילדים טלטלה נוספת עד שהסתגלו למצב הקיים (פרוטוקול עמ' 25 שורות 22-24) ואולם בהמשך אישרה את טענות האב כי היא חוששת לעניין השלכות שיהיו לכך על המזונות (עמ' 26 שורה 1).

אבהיר כבר עתה כי לא ראיתי שתוספת זו, אם תקבע, תשליך על גובה המזונות, כפי שאפרט בהמשך.

18. בתסקיר העו"ס שהוגש כתסקיר ראשוני ביום 8.3.17, הבהירה זו כי לשני ההורים יש יכולות הוריות טובות, כי יש קשר חם ואוהב בין הילדים לבין כל אחד מההורים וכי ההורים שניהם מעורבים בחיי היום יום של הילדים.

העו"ס המליצה שלא לעשות שינוי בזמני השהות כפי שהתקיימו עם הילדים נכון לאותה עת (דהיינו אצל האב פעמיים בשבוע ובכל סוף שבוע שני עד ליום ראשון בבוקר).

19. בתסקיר המשלים שהוגש בחודש אוגוסט 2017 חזרה העו"ס על התרשמותה באשר ליכולות ההוריות והוסיפה כי ככל שחלף הזמן היא מתרשמת שיש רצון מצד שני ההורים ליצור שגרה יציבה וקבועה עבור הילדים.

העו"ס התייחסה להתמודדות הנדרשת מהקטינים במעברים התכופים בין הבתים וציינה כי "מעברים תכופים בין הבתים לילדים רכים בשנים עלולים לגרום לבלבול וחוסר שקט ועל כן נדרשת יציבות וקביעות בהסדרי הקשר והקפדה על רצף של ימים".

20. בוועדת התסקירים שהתקיימה בהשתתפות המפקחת המחוזית על סדרי דין, התרשמו חברי הוועדה מיכולות הוריות טובות של שני ההורים ומהנוכחות המשמעותית של שני ההורים בחיי הילדים וציינה כי כדאי להימנע מתוספת של יום אחד, אחת לשבועיים, כדי שלא ליצור מעבר נוסף "ולאפשר קביעות ורצף בימים אצל כל הורה".

ואולם הוסיפו כי כאשר הקטינה י.א. תגיע לגיל 5, ניתן יהיה להרחיב את ההסדרים כך שיתווסף יום נוסף לאב.

21. בחקירתה הוסיפה העו"ס כי החלוקה נעשתה על מנת לאפשר מצד אחד ימים רצופים של הילדים עם כל הורה ומצד שני להקל על כמה שאפשר על הילדים מבחינת מעברים (פרוטוקול עמ' 15 שורה 2) וכן כי חלוקת הימים נעשתה תוך התחשבות בצרכים של כל הורה ולאחר מחשבה ארוכה, כשבסופו של דבר, זו המתכונת שמצאו כי היא טובה ביותר לילדים

ומתאימה להורים (פרוטוקול עמ' 15 שורות 18-22). העו"ס הבהירה כי לאחר התייעצות שנעשתה עם פסיכולוג להשלכות שיש לשינויים על ילדים בכלל (ולא על י.א. ור.א. במפורש) הוחלט שיהיה נכון לעשות שינוי נוסף, כאשר י.א. תגיע לגיל 5 (דהיינו בחודש אוגוסט 2020) (פרוטוקול עמ' 16 שורות 4 ואילך).

22. בחקירתו (פרוטוקול עמ' 39 ואילך) ספר האב על וועדת תסקירים והציג דברים שכתב לעצמו והקריא בוועדה (נ/1) במסגרתם ציין את החשיבות של יצירת רצף מבחינת הילדים כך שיוכל להתחיל להקריא לר.א. פרק בספר ויוכל לומר לו שאת ההמשך יקראו בערב, או שיוכל לשמוע בסוף המסגרת החינוכית, איך היה הכריך שהכין לילדיו.

23. התרשמתי שלפני העידו שני הורים שאוהבים את ילדיהם ורוצים בטובתם ונראה כי אין מחלוקת בין שניהם שגם האחר הוא הורה מיטיב ושטובת הילדים להיות בקשר משמעותי עם שניהם.

24. מהדברים שעלו, הן מעדויות ההורים והן מהתסקירים ומעדות העו"ס, התרשמתי כי יש לתת חשיבות לרצף שניתן לאפשר לשהות עם כל הורה, תוך צמצום המעברים מהורה להורה ובשאיפה לחלוקת זמנים שווה, עד כמה שניתן.

25. במצב הקיים כיום, כאשר הקטינים שוהים עם אמם בימים שני, שלישי וחמישי ועם אביהם בימים ראשון ורביעי ובסופי שבוע לסירוגין, המצב שנוצר הוא כמפורט בטבלה:

	יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	יום שבת
בשבוע הראשון	אבא	אמא	אמא	אבא	אמא	אבא	אבא
בשבוע השני	אבא	אמא	אמא	אבא	אמא	אבא	אמא

26. במצב זה נראה כי הילדים שוהים עם האב שני לילות ברצף אחת לשבועיים ובבית האם הם עושים כך מדי שבוע, ואחת לשבועיים שוהים בביתה שלושה לילות ברצף. תוספת של לילה אחד, אחת לשבועיים לאב, תאזן את החלוקה ואכן תאפשר לאב ליצור רצף של שהות עם הקטינים, כך שיוכל (פעם בשבועיים) לשמוע איך היה הכריך שהכין ולהמשיך להקריא סיפור שבו החל.

27. יחד עם זאת, תוספת כאמור תוסיף לקטינים יום נוסף בו הם עוברים מבית לבית, והדבר יתבצע אחת לשבועיים כך שהפגיעה תהיה כפולה, הן ביציבות של הקטינים והן בקביעות החזובה להם, כפי שפרטה העו"ס בחקירתה ובתסקיר המפורט שהגישה.
- יצוין לעניין זה כי גם היום בחלוקת הזמנים שנוצרה, עוברים הקטינים מבית הורה אחד למשנהו שמונה פעמים בשבועיים.
28. אבהיר כי שקלתי שינוי שנועד לאפשר לינה רצופה בבית כל הורה וצמצום מספר המעברים מחד, תוך שמירה על יציבות וקביעות מאידך, באופן שהקטינים ישהו יומיים ברצף אצל כל הורה, וסופי השבוע (מיום חמישי עד יום ראשון) יתחלפו בין ההורים, אלא ששינוי כזה יגרום נתק ארוך מדי מההורה האחר ולאור גילם הצעיר של הקטינים, מצאתי כי בסידור כזה יש יותר נזק מאשר תועלת.
29. בנסיבות העניין, מצאתי לאמץ את המלצות העו"ס שלקחה בחשבון את צרכי הקטינים, בשים לב לגילאיהם הצעירים, ואת האפשרות להרחיב ההסדרים עם הגיע הקטינה י.א לגיל חמש.
30. למען הסר ספק, כל הורה ייקח את הקטינים בתום המסגרת החינוכית והוא שיהיה אחראי לשהות עמם במידה ומסיבה כלשהי לא מתקיימת מסגרת חינוכית (בשל שביתה, מחלה וכיו"ב). בימים בהם לא מתקיימת מסגרת חינוכית, יקבל ההורה האחר את הילדים מההורה אצלו שהו בשעה בה אמורה הייתה המסגרת להסתיים.
31. למען הסר ספק, במקרה של הסכמה מפורשת של ההורים על קיום ההסדרים באופן שונה, יוכלו לפעול לפי הסכמות ואולם בהיעדר הסכמה, יפעלו על פי פסק הדין.
32. החלוקה ביחס לחגים ולחופשות תהא חלוקה שווה, באותו אופן בו הדבר מתקיים כיום, כשהחלוקה הינה שווה והמתכונת הינה כי הקטינים יחגגו בכל חג - שנה אחת עם אבא ושנה אחת עם אמא.
33. עוד מצאתי להפנות את הצדדים שניהם להדרכה הורית, כל אחד במסגרת הרווחה שבאזור מגוריו.
- וכן להפנותם להליך של תיאום הורי, במסגרת הרווחה בעיריית רעננה, הליך שניתן יהיה לבצע כעת, עם סיום ההליך, ומטרתו לאפשר לצדדים לשים את טובת ילדיהם לנגד עיניהם במנותק מההליך המשפטי.
- מובהר כי לא מדובר בהמלצות להורים, אלא בהוראות ששניהם מחויבים לפעול על פיהן.

34. בבואו של בית המשפט לדון בתביעת מזונות ילדים עליו להידרש למספר פרמטרים :
- 34.1 מהו הדין האישי החל.
 - 34.2 בכמה ילדים מדובר ומה גילאיהם מתוך הבנה שאין לערוך חישוב אריתמטי פשוט שמכפיל צרכיו של ילד אחד במספר הילדים, בהתאם לכלל של "נר אחד נר לרבים".
 - 34.3 מה צרכי הילדים.
 - 34.4 מה כושר השתכרות ההורים ומה השתכרותם בפועל.
 - 34.5 מה רכושו של כל הורה.
 - 34.6 מהי חלוקת זמני השהות.
35. עוד יש לזכור כי אף שתביעת מזונות הינה תביעה כספית הדורשת הוכחות, הרי שבתי המשפט קבעו סכום שמשקף את צרכי הקטין ואיננו דורש הוכחה.
- סכום זה הוערך על סך של 1,400 ₪ לילד, ביחס לצרכיו ההכרחיים של כל קטין.**
- מאז שניתנה הלכת בע"מ 919/15 יש לקבוע את כלל הצרכים הנדרשים עבור כל קטין, ואלו הוערכו לא מכבר בסך של 2,250 ₪ לילד.**
- ראו דברי כבי' השופט ויצמן בעניין רמ"ש 59188-10-18, שניתן לאחרונה :
- "יש לזכור כי קודם להלכת בע"מ 919/15 נהגו בתי המשפט לאמוד צרכיו החודשיים של קטין בשיעור של כ – 1,400 ₪ ואולם הערכה זו נגעה אך ורק באשר לצרכיו ההכרחיים ואולם מאז שניתנה הלכת 919/15 אין מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו שאינם הכרחיים ויש לאמוד את הצרכים בכללותם. עוד יש לציין כי צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים עולים על צרכיו של קטין המתגורר בבית אחד נוכח הכפילויות הנדרשות מטבעם של דברים בחלק מהוצאותיו, להערכתי ומבלי לקבוע מסמרות בדבר ראוי שהערכה זו תעלה, למצער, על סך של 2,250 ש"ח לחודש לקטין."

מהכלל אל הפרט

36. הדין האישי החל בענייננו הינו הדין העברי.
37. **בענייננו, האב חויב לשלם 1,400 ₪ לחודש לילד בהחלטה למזונות זמניים, והאם מצידה חוסכת את מלוא הסכום האמור מדי חודש.** לטענת האב יש בכך כדי להוכיח שלמעשה אין לאם צורך בסכום האמור.
- אינני מקבלת טענה זו שהרי בהחלט ייתכן כי האם יודעת לכלכל את הוצאותיה באופן שמאפשר לה לחסוך מידי חודש סכום שיאפשר לה לתת קורת גג לקטינים (כפי שפירטה בחקירתה פרוטוקול עמ' 23 שורות 3 ואילך).

38. יחד עם זאת, עת נדרשתי להכריע בגובה צרכי הילדים לא יכולתי להתעלם מהעובדה שהאם תבעה למעלה מ- 12,000 ₪ לחודש, עבור מזונות הקטינים, מבלי לגבות דרישה זו באסמכתאות מתאימות. בחקירתה הבהירה כי תסתפק בסכום המזונות הזמניים שנפסקו.

39. בנסיבות העניין מעיון במסמכים שהוצגו לפניי ובחקירות הצדדים, מצאתי לקבוע כי צרכיו של כל קטין 2,250 ₪ לחודש לפי המפורט להלן:

39.1 1,000 ₪ עבור כלכלה (מזון והגיינה)

39.2 250 ₪ עבור ביגוד והנעלה.

39.3 100 ₪ עבור בריאות (קופ"ח + תרופות + ביקורים שגרתיים אצל רופא).

39.4 300 ₪ עבור צעצועים, ספרים וכד'

39.5 600 ₪ עבור הוצאות שונות (תספורות, מתנות לחברים, דמי כיס-לפי 20 ₪ ליום).

40. **ברי כי הסכום האמור משמש לצרכי כל ילד לכל החודש, הן לזמן שהוא שוהה אצל אביו והן לזמן שהוא שוהה אצל אמו.**

נושר השתכרות ורכוש

41. **נראה כי הצדדים לא חלוקים על כך שכל אחד מהם ממצה את כושר השתכרותו וכי השתכרותו של האב עומדת על 16,000 ₪ לחודש וזו של האם עומדת על 12,500 ₪ לחודש.** יש לקחת בחשבון שאין למי מהצדדים כל רכוש מיוחד וכי בכוונת האם לעשות מאמץ ולרכוש את דירת הצדדים בעזרת משכנתא, אלא שאז הוצאות המדור של שני ההורים תהיינה שוות, שהרי בכוונת כל אחד ובאחריותו לדאוג לקטינים לקורת גג וזאת בין אם יידרש לשלם משכנתא ובין אם ישלם דמי שכירות.

חלוקת זמני השהות

42. ניתן בהחלט לקבוע שחלוקת זמני השהות של הילדים אצל כל הורה היא שווה ואין מבחינתי מקום לספור את מספר השעות בו כל קטין שוהה עם כל הורה. ההתנהלות הכללית של שני ההורים, שהיא כפי שעולה מכל הראיות בתיק זה, היא התנהלות של חלוקה שווה של הזמנים, אף בטרם יתווסף יום חמישי נוסף אחד לשבועיים.

בע"מ 919/15

43. צודק ב"כ האם כי ההלכה החדשה בעניין מזונות ילדים איננה חלה על ילדים מתחת לגיל 6. זאת ועוד, יש להדגיש כי גם לפי ההלכה החדשה, אין המשמעות שבכל תיק בו המשמורת היא

משותפת לא יחויב האב במזונות ילדיו, אלא כי יש להתייחס לכלל הנתונים האמורים, כדי למנוע עיוות דין.

44. כאמור, כל זמן שהוראת החוק מחייבת אותנו לפנות לדין האישי, כך מצווים אנו לעשות ולפיכך ביחס לקטינים עד גיל 6, יש לחייב את האב במלוא מזונותיהם, בגין צרכיהם הבסיסיים, **אולם ברי כי יש להתחשב בחלוקת זמני השהות (שהרי כל זמן שהקטינים שוהים אצל האב ממומנים צרכיהם מעצם השהות אצלו).**

מסקנה

45. **המסקנה אליה הגעתי בנסיבות העניין כי עד הגיע כל קטין לגיל 6, יעמוד סכום המזונות שהאב נדרש לשאת בו על סך של 1,200 ₪ לילד והחל מגיל 6 יעמוד הסכום על 600 ₪ לחודש לילד.**

45.1. באשר להוצאות המדור של הקטינים, עד הגיע כל קטין לגיל 6 האב חייב בתשלום מדורם ולפיכך עליו לשאת בתשלום חלקם של הילדים, סכום זה מחושב עבור כל קטין לפי 20% מתשלום שכר הדירה או תשלומי המשכנתא שתשלם האם בפועל, ולא יותר מ- 500 ₪ לחודש (עבור כל קטין).
על האם להציג לאב אסמכתא על התשלום, כאשר הסכום ישולם לאחר קיזוז כל הנחה, מענק או השתתפות בשכר דירה שתקבל האם ממשרד השיכון, או מכל גוף רשמי אחר, אם תהיה זכאית לכך.
כל זמן שהאם מתגוררת עם הקטינים בבית הצדדים, מחויב האב לשלם את הסכום האמור בגין השתתפותו במדורם של הקטינים, בנוסף לחבותו להמשיך ולשאת במחצית תשלומי המשכנתא בגין זכותו בבית.

45.2. הצדדים יחלקו בתשלומים שוטפים למסגרות החינוך, בחלקים שווים ביניהם.
בגני הילדים, לפי מה שמשולם בפועל ובבית הספר, לפי חוזר שיתקבל מבית הספר. תשלומים עבור רכישת צרכי לימוד (כלי כתיבה, תיק בית ספר וכיו"ב), בתחילת כל שנת לימודים, בניכוי המענק המשולם ע"י המל"ל לצורך כך, ועד לסך של 500 ₪ לילד.

45.3. הצדדים יישאו בחלקים שווים בתשלומים עבור צהרון – עד סיום כיתה ג', לפני הסכום המשולם בפועל ולכל היותר לפי תעריף צהרון עירוני.

45.4. הצדדים יישאו בחלקים שווים בתשלומים עבור חוגים – חוג אחד לכל ילד לפי עלות מתנ"ס, כאשר השתתפות בתנועת נוער תחשב אף היא כחוג, והתשלום יהיה לפי התשלום הנדרש עבורה בפועל.

התשלומים עבור החוג יהיו גם עבור התשלום השוטף וגם עבור הוצאות נדרשות על ידי מארגני החוג – תלבושות, ציוד, הסעות ועבור תנועת הנוער יכללו תשלומים עבור טיולים וטקסים.

45.5. הצדדים יחלקו בחלקים שווים תשלומים עבור קייטנות – לפי עלות עירונית, עבור מחזור אחד בקיץ ומחזור אחד בפסח.

45.6. הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות שיעורים פרטיים – לפי צרכי כל קטין כאשר במקרה של מחלוקת בדבר הצורך בהם, תחייב המלצת המורה הרלוונטי.

45.7. ביגוד והנעלה – בשים לב לכך שחייבתי את האב לשלם לידי האם את הסכומים האמורים, מצאתי להבהיר כי החובה לרכוש עבור הקטינים ביגוד והנעלה, מוטלת על האם, והיא תעשה כן לקראת כל עונה ותעביר לידי האב פריטי לבוש שישמשו את הקטינים עת הם שוהים בביתו.

45.8. הוצאות רפואיות –

45.8.1 תשלומים שוטפים לקופת חולים וביקורים שגרתיים של הקטינים אצל הרופאים, כמו גם תשלום עבור תרופות שעלותן עד 100 ₪, ישולמו על ידי האם.

45.8.2 הוצאות רפואיות חריגות של הקטינים, שאינן משולמות על ידי ביטוח בריאות ממלכתי לרבות טיפולי שיניים, משקפיים, פסיכולוג וכיוצא בזה, ישולמו על ידי ההורים בחלקים שווים ביניהם.
מובהר כי הצדדים יחלקו ביניהם גם עלות של תרופות שידרשו עבור הקטינים, ביחס לתרופות שעלותן, לאחר השתתפות קופת חולים, עולה על 100 ₪.

45.8.3 במקרה של מחלוקת בדבר הצורך בטיפול רפואי מסוים, תכריע דעתו של הרופא המטפל בקטין שעבורו דרוש הטיפול.

45.9. הוראות כלליות – כל התשלומים שפורטו לעיל, יבוצעו כנגד קבלות או אישורים שצד אחד יציג למשנהו, מפעם לפעם.
אין מניעה כי כל צד ישלם את חלקו ישירות לגוף הרלוונטי.
ככל שצד אחד יישא בהוצאות אלו במלואן בעצמו, ישיב לו האחר את מחציתם מיד עם דרישה. דין התשלומים האמורים, כדין מזונות.

תוקף

46. תוקף החיוב במזונות על פי פסק הדין הינו מיום הגשת התביעה והם ישולמו החל מיום 1.12.18 ובכל 1 לחודש שאחריו.

47. היות ובהחלטה למזונות זמניים שניתנה ביום 15.12.15, חייבתי את האב לשאת בתשלום

מזונות בסך ₪ 1,400 לחודש לילד, ברי כי על האם להשיב לידי סך של ₪ 200 לחודש, לתקופה של 34 חודשים.

הסכום האמור יקוזז בתשלומים עתידיים בסך של ₪ 1,000 לחודש, מסכום המזונות שפסקתי.

48. אשר לחיוב בדמי טיפול, בשים לב לכך שבמועד הפרידה הייתה קטינה י.א בת חודשיים וכי לא שהתה אצל האב ולא לנה אצלו עד הגיעה לגיל שנה, אני מחייבת את האב בדמי הטיפול שפסקתי עבורה, עד הגיעה לגיל שנה.
בשים לב לכך, שמאותו מועד החלה חלוקת זמנים שהיא כמעט שווה בין ההורים, הרי שמאותו מועד פטור האב מתשלום דמי הטיפול, עבור שני הקטינים.

49. אבהיר בעניין זה כי בהתחשב בעובדה שהאם הצליחה לחסוך מידי חודש את כל סכום המזונות, הרי שלא מדובר ב"מזונות שנאכלו", ובכל זאת, מצאתי להורות על החזרים עיתיים.

50. על הצדדים לערוך את התחשיב ביחס לסכומים ששולמו לאם עבור מזונות הילדים, ממועד הגשת התביעה ועד היום, אם על פי החלטותי הקודמות, או בכלל.

51. סכום המזונות ישולם עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 או עד סיום לימודי התיכון, המאוחר מבין השניים.

52. במהלך השירות הצבאי (שירות חובה בלבד) או שירות לאומי, ישלם האב לידי האם עבור כל אחד מהילדים שליש מסכום המזונות שישולם עבורו, עובר למועד זה.

53. כל הסכומים הנ"ל צמודים למדד המחירים לצרכן שבסיסו מדד חודש אוקטובר 2018 שיפורסם ביום 15.11.18.
54. סכום המזונות יתעדכן אחת לשלושה חודשים, ללא חיוב למפרע.
55. קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי, תשולם לידי האם בנוסף למזונות הנ"ל.

הוצאות משפט

56. בבואי לפסוק הוצאות בחנתי את אופן ניהול ההליך, התעקשות האב על חקירת העו"ס וניהול הליך הוכחות גם ביחס לזמני השהות, מחד והתעקשות האם שלא להסכים להפחתת סכום המזונות, למרות חלוקת הזמנים השווה כמעט.
57. בנסיבות אלו, החלטתי שלא לחייב איש מהצדדים בהוצאות האחר ואני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

נאוה גדיש, שופטת